

σχεδόν αυθεντικοί
αποσπάσματα

DREAM
TIGERS

Γιάννης Αντάμης

**Σχεδόν Αυθεντικοί,
αποσπάσματα**

**Σύνθεση Εξωφύλλου
και τεχνική υποστήριξη: Μάριος Αρσενίου**

Dreamtigers 2017

www.dreamtigers.gr

Από την άλλη, δεν είμαι ιδιαίτερα έξυπνος, μου αρέσει όμως να φαντάζομαι ότι μια εξωγήινη επιτροπή μέτρησης ανθρώπινης ευφυΐας σκανάρει τα μυαλά όλων των κατοίκων του πλανήτη και εγώ βγαίνω μέσα στους εκατό πρώτους, και το μαθαίνουν, όχι όλοι, στα παπάρια μου άλλωστε, μόνο η γειτονιά και οι γέροι στο χωριό της μάνας μου.

Κωστάκης Ανάν, «Βολική Αναισθησία», Babelart 2012

σε συνεχεια των αποσπασματων «το ηπειροκεανιο»,
dreamtigers019 και «εικοσι χιλιαδες λευγες κατω απ’
ο,τι χαλασα», dreamtigers023. ας πουμε, μερος τριτο

σε λιγοτερο απο 6 λεξεις

-τι κανεις;

-τιποτα.

-θελεις βοηθεια;

το υλικο

- γιατι δεν γραφετε κατι για ολα αυτα που μας συμβαινουν;
- ποια ολα αυτα; τι εννοειτε;
- για αυτα που μας απασχολουν.. την κριση, τη διαφθορα, την αδικια, την τρομοκρατια, τη φτωχεια..
- την ανεργια ξεχασατε.
- με ειρωνευεστε;
- οχι ακριβως, αλλα, μην νομιζετε, για αυτα ειναι που γραφω.
- οχι, δεν γραφετε για αυτα. εσας σας απασχολει μοναχα ο εαυτος σας.
- κ ποιος σας ειπε οτι εγω δεν ειμαι φτωχος, διεφθαρμενος, τρομοκρατημενος κ αδικος; νομιζω οτι με εχετε υπερτιμησει.. ξερετε, ο,τι βρισκω γραφω.

τετοια ωρα

- βαριεμαι.
- κ εγω.
- εσυ γιατι;
- γιατι οχι;
- να σου πω.. θελεις να κανουμε κατι συναρπαστικο;
- οπως;
- ξερωγω.. να ληστεψουμε καμια τραπεζα.
- κυριακατικα; ειναι ολες κλειστες τωρα.
- ναι, δικιο εχεις.
- ενταξει.. κ αυριο μερα ειναι.
- κατσε.. υπαρχουν κ τα εϊτιεμ.
- ναι κ;
- γιατι δεν ληστευουμε ενα εϊτιεμ;
- ε, δεν ειναι το ιδιο.
- γιατι οχι; να, εχει ενα της αλφαμπανκ εδω παρακατω.
- εμεις εχουμε λογαριασμο στην εθνικη.
- κ τι εγινε; θα μας κρατησουνε προμηθεια;
- ε, τωρα.. εχω συνηθισει. δεν μου ερχεται να ληστεψω αλλη τραπεζα.
- τελος παντων.. παμε στης εθνικης. αλλα δεν ειναι λιγο μακρυσ;
- σωστα. που να τρεχουμε τετοια ωρα..
- μηπως να παραγγελναμε καλυτερα;
- σιγουρα μιλαμε ακομα για ληστεια, ε;

ο κλεφτης

συχναζε στα μεγαλα βιβλιοπωλεια. διαβαζε στα
ορθια ολοκληρα βιβλια κ μετα τα εβαζε ξανα στη
θεση τους κ εφευγε. στην εξοδο ο συναγερμος
σφυριζε παντα αδιαφορα

μοναξίες

- συγγνωμη, ψαχνετε κατι;
- ε, οχι.. περιμενω.
- τι;
- εναν φιλο.. γιατι ρωτατε;
- γιατι μενω εδω. κ εσεις τοσην ωρα ειστε εξω απο το σπιτι μου.
- ε, ετυχε..
- γιατι δεν πατε να περιμενετε παρακατω;
- γιατι; σας ενοχλω;
- οχι.. απλως μου φαινεται περιεργο..
- στο πεζοδρομιο ειμαι, κυριε. οχι στο σαλονι σας.
- α, συγγνωμη.. θελετε μηπως να περασετε κ μεσα για να περιμενετε τον φιλο σας;
- οχι, αλλα καλυτερα να περασετε εσεις. φτανει που με εστησαν εμενα. μην καθεστε τωρα κ περιμενετε κ εσεις μαζι μου.
- ο,τι θελω θα κανω. σε δημοσιο χωρο βρισκομαι.
- α, κοιταξτε να δειτε συμπτωση. κ εγω!
- οχι, εσεις ειστε εξω απο το σπιτι μου.
- αν καθισω να περιμενω στην διπλανη εισοδο, ειστε ενταξει με αυτο; ή σας ενοχλει να δινονται ραντεβου εξω απο σπιτια γενικότερα;
- εαν δεν φυγετε, θα καλεσω την αστυνομια.
- κ δεν την καλειτε. εαν ερθει η αστυνομια πριν τον

φιλο μου, τοτε θα καταθεσω κ εγω μηνυση για
στησιμο σε ραντεβου.
-ε, καλα.. μπορει κατι να του ετυχε του ανθρωπου..
-κ κατεξακολουθηση, μαλιστα. αφου το ιδιο κανει
καθε φορα.
-δεν νομιζω να υπαρχει τετοιο αδικομα.
-λετε, ε; εσεις για ποιο πραγμα θα με μηνυσετε,
αληθεια;
-ε.. για το οτι με παρακολουθειτε.
-εσας; πρωτη φορα σας βλεπω.
-οχι εμενα.. το σπιτι μου.
-α, ωραιο. παντα ηθελα να παιξω σε
κατασκοπευτικο θριλερ.
-να τα πειτε στο δικαστηριο αυτα.
-ναι, κ σε δικαστικο δραμα.. δεν με χαλαει.
-ε.. ειστε ηθοποιος; καπου νομιζω οτι σας εχω
ξαναδει.
-α, μηπως εσεις ειστε αυτος που παρακολουθει
εμενα.
-με κοροηδευετε;
-οχι.. α, νατος! ηρθε.. σας ευχαριστω για την παρεα,
παντως.
-α, ναι; παρακαλω.. φευγετε, δηλαδη; σιγουρα δεν
θελετε να περασετε κ μεσα;

το πλεονεκτημα

καλο το γραψιμο, αλλα με το διαβασμα γνωριζεις κ
κοσμο

μαρκος αυρηλιος

- σας παρακαλω.. μισο ευρω.. να παρω κατι να φαω.
- ελα.. να, παρε.
- ευχαριστω πολυ.. καλη ανασταση να εχετε.
- ε, καλα.. δεν πεθανα ακομα.
- ε.. οχι δικια σας.
- ποιανου τοτε;
- ε.. του κυριου..
- α, ενταξει τοτε.
- θα μου δωσετε ακομα μισο ευρω;
- γιατι;
- για να πω κ κατι.
- νομιζω οτι εκμεταλλευεσαι την καλοσυνη μου.
- θα σας πω κ ενα τραγουδι.
- α, οχι.. ευχαριστω.. θα σου δωσω, θα σου δωσω..
- τι διαβαζετε;
- ενα βιβλιο.
- ναι.. τι βιβλιο; με ιστοριες;
- οχι, ακριβως.
- ποιος το εγραψε;
- ενας ρωμαιος φιλοσοφος.. κ αυτοκρατορας.
- ρωμαιος; μα.. αυτοι σταυρωσανε τον κυριο.
- ναι, αλλα αν δεν τον σταυρωνανε, δεν θα ανασταινοταν μετα..
- θα ανασταινοταν.. θα γερνουσε καποτε, θα πεθαινε κ υστερα θα ανασταινοταν.

-ναι, αλλά δεν θα ήταν το ίδιο. έτσι έγινε πιο
δραματικό, πιο..
-θα μου δώσετε ακόμα μισό ευρώ;
-αντε παλι.. γιατί τώρα;
-ετσι.. για την παρεα.. αφού το βιβλιο σας είναι
βαρετο. αλλιως θα με ειχατε διωξει απο την αρχη.
-αντε καλα.. παρε. εισαι εξυπνος εσυ. ξερεις να
διαβαζεις;
-ξερω.. θα μου δώσετε ακόμα ενα;
-γιατι; για να αγορασεις κανενα βιβλιο, ε;
-οχι, γιατί αν συνεχισουμε έτσι την κουβεντα, παει
το μεροκαματο..

οι ζωντανοι

υπαρχουν φαντασματα που οταν ακουνε ιστοριες με
ζωντανους τρομαζουν

καινοτομίες

- εχεις λιγο χρονο; θελω να μιλησουμε για ενα πολυ σοβαρο θεμα.
- ωχ..
- οχι, μην τρομαζεις. για καλο ειναι.
- αντε.. για λεγε.
- σκεφτομαι να ανοιξω ενα μαγαζι κ χρειαζομαι τη βοηθεια σου.
- α, καλα ειπα ωχ..
- οχι, ρε. δεν θελω δανεικα. την επαγγελματικη σου συμβουλη θελω.
- επαγγελματικες συμβουλες οσες θελεις.. τζαμπα ειναι.
- σκεφτομαι να ανοιξω ενα καφε. ποια ειναι η γνωμη σου;
- εκπληκτικη ιδεα! κ πολυ πρωτοτυπη.. πραγματικα, πού το σκεφτηκες, ρε επιχειρηματικο δαιμονιο;
- κοροϊδευεις;
- ναι.
- γιατι;
- τι γιατι, ρε; ολοι καφε ανοιγουν. πλακα μου κανεις; εθνος καφετζηδων εχουμε γινει. στο τελος ολη η οικονομια ετσι θα κινειται.. ο ενας θα πηγαινει κ θα πινει καφε στο μαγαζι του αλλου. μαλλον για αυτο, απο τους πολλους καφεδες, εχουμε τοσα νευρα

ολοι.

-λες ε;

-ξερεις τι; αν ψαχνεις για μια πραγματικα πρωτοτυπη επιχειρηματικη κινηση, πρεπει να κανεις το ακριβως αντιθετο.

-δηλαδη;

-να ανοιξεις ενα μαγαζι που να πουλαει πραγματα που θα ηρεμουν τον κοσμο.

-πραγματα; τι πραγματα;

-ξερωγω.. ηρεμιστικα, υπνωτικα, ναρκωτικα.. τετοια, διαφορα..

-μα δεν ειναι παρανομο αυτο;

-ειναι.

-τι λες, ρε; κ αν με πιασουν;

-α, ειπαμε.. δωρεαν δινω μονο επαγγελματικες συμβουλες. τις νομικες συμβουλες τις χρεωνω κανονικα.

ο οδοντιατρος μου

ολοι οι οδοντιατροι ειναι ψιλοσαδιστες. ο δικος μου εχει κ λογοτεχνικες ανησυχιες. καθε φορα που τον επισκεπτομαι, μου αποκαλυπτει τις φοβερεις -οπως ο ιδιος τις χαρακτηριζει- ιστοριες τρομου κ φρικης που κατα καιρους εμπνεεται κ με προτρεπει να κατσω να τις γραψω. εγω καθομαι κ τα ακουω ολα στωικα, αφου ετσι οπως με εχει, με τα σαγονια ανοιχτα, δυσκολευομαι πολυ να αντιδρασω. σημερα πηγα να τον δω, γιατι με εχει πιασει τις τελευταιες μερες ενας εντονος πονος καθε φορα που πινω κρυο νερο, πραγμα που δεν μου εχει ξανατυχει, κ επειδη ειμαι φοβιτσιαρης με ολα αυτα, οσο ναναι λιγακι ανησυχησα.

"δεν ειναι τιποτα", μου ειπε, ενω ηδη εβαζε σε λειτουργια τον τροχο κ τον κρατουσε απειλητικα μπροστα στο προσωπο μου, "να σου πω μια ιστορια που σκεφτηκα χθες που εκανα απονευρωση σε εναν παπα; θα σου αρεσει.." κ χωρις να περιμενει απαντηση αρχισε να μου αναπτυσσει την ιδεα του, η οποια ηταν μια παραλλαγη ολων των προηγουμενων που ειχα ηδη ακουσει. "πως σου φανηκε;" με ρωτησε, οταν τελειωσε την εξιστορηση του ταυτοχρονα με την επεμβαση. "νομιζω οτι εχεις

αρχισει να επαναλαμβανεσαι", του απαντησα οσο πιο επαγγελματικα μπορουσα. "ναι, ε; θα ερθεις κ αυριο τοτε, να συνεχισουμε.. ειδα κατι περιεργο πισω στους τραπεζιτες." "οχι, ενταξει.. μου αρεσε. θελει λιγη δουλιτσα, αλλα ειχε πολυ ενδιαφεροντα στοιχεια. ειδικα εκει που ο παπας κανει εξορκισμο στον εαυτο του, ανατριχιασα.."

δυσκολη η δουλεια του κριτικου. πρεπει ή να εισαι απο φυση εντελως αναισθητος ή να αφηνεσαι στην αναισθησια που σου κανει ο αφηγητης με τον τροχο στο χερι

παντα πρασινες

- τι σου οφειλω;
- τεσσερα ευρω κ σαραντα λεπτα.
- οριστε.
- πιο ψιλα δεν εχεις;
- πιο ψιλα απο πενταευρω;
- ε, ναι.. δεν εχω ρεστα να σου δωσω.
- ε.. ουτε εγω εχω πιο ψιλα.
- δεν πας σε κανεναν περιπτερο να χαλασεις;
- γιατι, εδω τι ειναι; δεν ειναι περιπτερο;
- σε αλλο περιπτερο, εννωω.
- καλα, κρατα το. αν ειναι ετσι, παω να ψωνισω απο αλλου.
- α, τωρα δεν γινεται.. το χτυπησα.
- καλα, δωσε μου κ μια σοκοφρετα.
- κοκκινη;
- πρασινη.
- πρασινες μας τελειωσανε.
- ε, δωσε κοκκινη.
- οι πρασινες ειναι καλυτερες, παντως.
- το ξερω.
- δεν πας πουθενα αλλου να παρεις πρασινη κ να μου παρεις κ μενα μια;
- να σου πω.. δικο σου ειναι το περιπτερο;
- οχι, του πατερα μου.

- χμμ.. κ το εχει αφησει σε καλα χερια, βλεπω..
- ε, τον βοηθαω οσο μπορω.. σπουδαζω κιολας..
- αληθεια; τι;
- διοικηση επιχειρησεων.

καθρεφτακια

την απογοητευση τους εκφρασαν οι ιθαγενεις οταν
διαπιστωσαν οτι κ στα καινουρια καθρεφτακια που
τους χαρισαν παλι τα ιδια μουτρα βλεπαν

διασπαση προσοχης

- καλημερα. θα ηθελα να δανειστω αυτο το βιβλιο.
- μαλιστα.. εχετε καρτα;
- οχι.
- ειστε φοιτητης;
- οχι.
- η βιβλιοθηκη ειναι του πανεπιστημιου, κυριε.
μπορειτε, αν θελετε, να διαβασετε τα βιβλια εδω,
αλλα οχι κ να τα δανειστειτε.
- μα δεν μπορω να διαβασω εδω. εχει πολυ ησυχια.
- ε.. βιβλιοθηκη ειναι.. τι περιμενατε;
- α.. εγω αν δεν γινεται χαμος τριγυρω μου, δεν
μπορω να συγκεντρωθω..
- λυπαμαι.. γιατι δεν πατε σε καποια αλλη
βιβλιοθηκη;
- υπαρχει καμια που να μην ειναι τοσο ησυχη;
- οχι.. δεν νομιζω. αλλα υπαρχει αλλες που ειναι κ
δανειστικες.
- ε, τωρα.. εκανα τοσο κοπο να ερθω μεχρι εδω κ
εσεις με διωχνετε;
- γιατι δεν φερνετε μαζι σας μουσικη να ακουτε απο
τα ακουστικα, οπως κανουν αλλοι;
- α, οχι. η μουσικη μου αποσπα την προσοχη.. δεν
θελω. θορυβο θελω, φασαρια. ξερετε.. τρυπανια,
κομπρεσερ κ τετοια..
- να πατε στην βιβλιοθηκη της ιατρικης τοτε.

-γιατι; γινονται εργα εκει;
-οχι, αλλα με τσους γιατρος ολο κ καποιος θα
βρεθει να σας κοιταξει.

αναμεινατε

η κολαση ειναι ενα τηλεφωνικο κεντρο, οπου περιμενεις να σε συνδεσουν με τον αρμοδιο δαιμονα. για παντα..

τα παιδια

- καλημερα σας. να σας απασχολησουμε για δυο λεπτα;
- οχι, παιδια.. ευχαριστω. βιαζομαι λιγο..
- δεν θα σας καθυστερησουμε. πουλαμε αυτα τα ημερολογια..
- ημερολογια;
- ναι.
- του '16;
- ναι.
- το μισο '16 περασε, ρε παιδια.. μηπως να πουλουσατε του '17;
- ε.. το '17 αργει ακομα..
- τελος παντων.. οχι, ευχαριστω.. δεν θελω.
- ξερετε.. πουλαμε τα ημερολογια αυτα για να παμε πενταημερη.
- πενταημερη;
- ναι.
- τι πενταημερη, ρε; με δουλευετε; δεν εχετε εξετασεις τωρα;
- ε.. δεν λεμε για φετος. για του χρονου..
- συγγνωμη, πουλατε ημερολογια του '16 για να πατε πενταημερη το '17;
- ναι.
- καλα, τωρα δεν μου ειπατε οτι αργει ακομα το '17;

-ε.. ειναι ακριβη η εκδρομη κ αρχισαμε να μαζευουμε τα λεφτα απο τωρα.

-α, ωραιο.. κ αν, λεμε τωρα, εγω αγορασω ημερολογιο, εσεις θα κρατησετε τα λεφτα μεχρι του χρονου κ δεν θα τα φατε στο μεταξυ..

-ε, οχι βεβαια.

-μπραβο, παιδια! αυτο θα πει προγραμματισμος.. ειστε παραδειγμα προς μιμηση. οχι.. μπραβο! δωστε μου τωρα ενα ημερολογιο.

-αληθεια; θα αγορασετε;

-οχι.. θελω να δω ποτε πεφτει το πασχα του χρονου για να κανονισω κ εγω τα δικα μου.

χασμα χασματων

δυο κοπελες, οριακα ενηλικες, κουβεντιαζουν διπλα μου. δεν θελω να γινομαι αδιακριτος, αλλα μιλιανε τοσο δυνατα που δεν μπορω να το αποφυγω. εχουνε βγει για να τα πουνε κ να δωσει η μια στην αλλη εξηγησεις που, απο ολους τους αντρες της πολης, αυτη πηγε κ τα εφτιαξε με τον πρωην της κολλητης της. "ρε συ, δεν ηξερα οτι τον σκεφτεσαι ακομα", η μια απολογειται, "..εσυ αλλα μου ελεγες." "δεν τον σκεφτομαι", λει ψεμματα η αλλη, "αλλωστε, εχουμε μια ολοκληρη βδομαδα που χωρισαμε." "ρε φιλη", παιρνει το ρημπαουντ η πρωτη, "δεν θελω να μαλωσουμε για τον μαλακα.. τοσα χρονια, γαμωτο, γνωριζομαστε." φοβαμαι πως εχουμε τοσο διαφορετικη αντιληψη του χρονου, που θα χρειαζομουν οπωσδηποτε εναν καλο διαγαλαξιακο μεταφραστη, εαν για καποιο λογο επρεπε να συνεννοηθω μαζι τους. λιγο μετα χτυπαι ενα τηλεφωνο στο διπλανο τραπεζι. "αυτος ειναι", λει η μια. "απαντα του", της λει η αλλη. "οχι, απαντα του εσυ", "οχι, εσυ!", "οχι, εσυ!".. το τηλεφωνο συνεχιζει να χτυπα. ο πρωην/νυν των κοριτσιων εξαφανιζεται σιγα-σιγα μεσα σε μια αναμνησιακη σκουληκοτρυπα, εγω εχω αρχισει πια να νοσταλγω σταληθεια τον πλανητη μου

παλιοκοσμος

-οταν ημουν μικρος κ εβλεπα καποιο μιουζικαλ στην τηλεοραση, πιστευα οτι σταληθεια υπαρχει καπου μια χωρα οπου οι ανθρωποι τούς τη δινει ξαφνικα κ αρχιζουν να τραγουδαν κ να χορευουνε.

-αυτο δεν ειναι τιποτα.. εγω, οταν ημουνα μικρος, πιστευα οτι καποτε παλια ο κοσμος ολος ητανε ασπρομαυρος..

η παρεξήγηση

"θα ήθελα να ήσουν εδώ", του ειπε. "κ εγω το ιδιο θα ήθελα", απαντησε εκεινος. εκλεισαν το τηλεφωνο κ αρχισαν αμεσως κ οι δυο να ετοιμαζονται. ειχαν κ οι δυο ταυτοχρονα την ιδια ακριβως ιδεα. κ οι δυο τους, ομως, ειπανε να την κρατησουν μυστικη, να μην χαλασουνε την εκπληξη. λιγες ωρες αργοτερα η λαχταρα που ειχανε να δει ο ενας τον αλλον ειχε τουλαχιστον διπλασιασει, μα η μεταξυ τους χιλιομετρικη αποσταση παρεμενε η ιδια

μολις παρκαρα

-φευγεις, φιλε;

-οχι.

-ε, τι την εχεις ανοιχτη την πορτα τοτε;

-κ εσενα τι σε νοιαζει;

-εχεις δικιο.. σορρυ.. αλλα δεν βρισκω παρκιν πουθενα.

-καταλαβαινω.

-εσυ πώς το βρηκες αυτο;

-ε.. οταν παρκαρα, εδω ηταν ακομα χωραφια..

-αληθεια; τι λες, ρε φιλε; χωραφια, ε;

-να σου πω.. απο πανω πηγες;

-πηγα, πηγα.. σιγουρα δεν φευγεις, ε;

-κοιτα.. θα φυγω, αλλα πιο μετα.

-ποσο πιο μετα, δηλαδη;

-ε.. σε καμια ωρα..

-ενταξει.. θα σε περιμενω τοτε.

-θα περιμενεις μια ολοκληρη ωρα;

-ε, καλα.. δεν εχω κ τιποτα καλυτερο να κανω..

-κ τοτε, γιατι κατεβηκες στο κεντρο;

-δεν θυμαμαι.. οταν ξεκινήσα απο το σπιτι, εδω ηταν ακομα θαλασσα..

βανδαλισμοι

ειδα στον δρομο εναν ασπριτζη να βανδαλιζει κατι
συνθηματα στον τοιχο

φαλαινες

- να σε ρωτησω κατι;
- παρακαλω.
- πιστευεις οτι υπαρχουνε φαντασματα;
- ε.. οχι.
- γιατι;
- γιατι δεν εχω δει κανενα.
- κ ειναι λογος αυτος να μην πιστευεις; ουτε φαλαινες υπαρχουν τοτε, αφου δεν τις εχεις δει ποτε, ετσι;
- τι λες, μωρε; το ιδιο ειναι; φαλαινες εχω δει..
- ελα, ρε κουστω.. πού τις ειδες τις φαλαινες;
- ε.. στην τηλεοραση..
- φαντασματα στην τηλεοραση δεν εχεις δει, δηλαδη;
- τωρα που το λες.. εχω δει, ναι.
- αλλα, παρολα αυτα, δεν πιστευεις οτι υπαρχουν.
- κοιτα.. ανοιξες μεγαλο θεμα τωρα.
- τι εννοεις;
- να.. τελευταια ουτε τηλεοραση πιστευω οτι υπαρχει.

τρανσλεϊτ

ακομα να συμπεριληφθουν στο γκουγκλ τρανσλεϊτ οι
γλωσσες των αγγελων

ενα σπανιο φαινομενο

- καλα.. κοιτουσα τις φωτογραφιες κ κοιτα τι ανακαλυψα.
- τι ειναι αυτο;
- δεν θυμασαι;
- χμμ.. δεν ειμαι σιγουρος.
- που ειχαμε παει εκδρομη.. στο πηλιο..
- ποτε;
- ε.. τοτε.. παλια..
- εγω ειμαι αυτος σιγουρα;
- ε, ναι.. ειχες ακομα μακρια μαλλια τοτε.
- μακρια μαλλια ειχα.. τοσο ψηλος δεν θυμαμαι να ημουν ποτε.
- ε, ενταξει.. ειναι κ λιγο θολη η φωτογραφια..
- κ τι; αν ηταν πιο καθαρη θα ημουν πιο κοντος;
- ελα.. εσυ εισαι.. δεν θυμασαι αυτο το μπλουζακι;
- ουτε μπλουζακι με σταμπα αϊρον μεϊντεν θυμαμαι να φορουσα ποτε..
- αϊρον μεϊντεν λει;
- καλα, ετσι οπως ειναι τραβηγμενη, μπορει να λει κ οπισθοδρομικη κομπανια. αλλα κ παλι.. δεν ειμαι εγω.
- καλα.. ξεγελαει ο φακος καμια φορα.
- να σου πω.. εγω γιατι νομιζω οτι ειναι ο πρωην σου αυτος;

- αποκλείεται.
- γιατι;
- τις εχω σβησει ολες τις φωτογραφιες με τον πρωην.
- ε.. αυτη σου ξεφυγε.
- ασε που δεν ειχα παιι ποτε στο πηλιο μαζί του.
- ναι.. το πηλιο που ακριβως το βλεπεις στη φωτογραφια;
- καλα.. δεν βλεπεις τα δεντρα τριγυρω;
- ναι, σωστα.. τα οποια δεντρα ειναι ενα μοναδικο πηλιορειτικο φαινομενο..

αραιΐβαλ

θα ερθουν σταληθεια καποια στιγμή οι εξωγηινοι,
θα ζητησουν να δουν τις ταινιες που εχουμε φτιαξει
για αυτους κ δεν θα ξερουμε πού να τις κρυψουμε

βατραχοι

- αποδος, ω καταρατε, τα πορθμεια.
- βοα, ει τουτο σοι, ηδιον.
- αποδος, φημι, ανθ' ων σε διεπορθμευσαμην.
- ουκ αν λαβοις παρα του μη εχοντος.
- εστι δε τις οβολον μη εχων;
- ει μεν κ αλλος τις ουκ οιδα, εγω δ' ουκ εχω.
- κ μην αγξω σε νη τον πλουτωνα, ω μιαρε, ην μη αποδως.
- κ μην τω ξυλω σου παταξας διαλυσω το κρανιον.
- ε, οχι κ το κρανιο.
- που λεει ο λογος..
- τελος παντων.. θα τα βρουμε. αλλα παλι καλα που προλαβαμε κ διδαχτηκαμε στο γυμνασιο αρχαια ελληνικα κ μπορουμε να μαλωσουμε σαν ανθρωποι.
- παλι καλα..
- φευ..
- φευ δεν λες τιποτα.

μια ταξη

δεν πηγαινε αλλο. επρεπε να βαλουμε στο σπιτι κ
στα οικονομικα μας μια ταξη. στο εξης θα
χρησιμοποιουμε αυστηρα τους πληρωμενους
λογαριασμους μας σαν σουβερ κ τους απληρωτους
σαν σελιδοδεικτες

οταν βαριεμαι

-παρακαλω.

-ναι, καλημερα.. θελω να κανω μια μετακομιση.

-με αυτην την ζεστη; να περιμενετε να πεσει ο ηλιος
πρωτα.

-ε.. για αυτο σας τηλεφωνω.

-τι θελετε να μεταφερετε;

-μια βιβλιοθηκη.

-μονο;

-ναι.

-η βιβλιοθηκη δεν εχει βιβλια;

-οχι.

-πως γινεται αυτο; τι την εχετε τοτε; για να βαζετε
πανω μπιμπελο;

-ε.. τα βιβλια τα μετεφερα ηδη.

-τα διαβασατε πριν τα μεταφερετε;

-ε.. οχι ολα.. συγγνωμη, τι σημασια εχει;

-θελω να πω.. ηταν βαρια;

-ητανε λιγο. τα πηγα λιγα-λιγα με το αυτοκινητο
μου.

-οχι, δεν καταλαβατε. σαν αναγνωσματα εννωω.. τα
διαβασατε ευκολα ή σας κουρασαν;

-συγγνωμη.. εχω παρει σε εταιρεια μεταφορων;

-οχι.

-κ γιατί δεν μου λέτε τούτην ώρα ότι έχω κάνει λάθος;
-γιατί βαριέμαι.

λεφ

ολα τα χαζοχαρουμενα χρονολογια μοιαζουν μεταξυ
τους. καθε καταθλιπτικο χρονολογιο, ομως, ειναι
καταθλιπτικο με τον δικο του τροπο

τα βολιωτικα

-τι ζεστα ειναι αυτη!

-ρε, ασε τα βολιωτικα. ζεστα κανει στο χωριο σου..

εδω εχουμε ζεστη.

-ε, καλα.. το ιδιο ειναι.

-οχι, δεν ειναι.

-γιατι;

-δεν ξερω.. μαλλον εσεις βαζετε στη ζεστη κ
γλυκανισο..

εφαρμογες

παω να μπω σημερα στο ταξισ για να κατεβασω τη φορολογικη μου ενημεροτητα κ να την εκτυπωσω. ανοιγω τη σελιδα, βλεπω το ονομα χρηστη να βρισκεται στη θεση του αποθηκευμενο κ κανω να συμπληρωσω απο κατω τον κωδικο για να εισελθω στον λογαριασμο μου. ετσι οπως ημουν, ομως, λιγακι αφηρημενος, αντι για το πασσογοουρντ του ταξισ, εγραψα το αντιστοιχο του λογαριασμο μου στο φουμπου, οποτε κ το συστημα μου υπεδειξε οτι δεν ειναι εγκυρο. γελασα λιγο με το λαθος μου. ενω πηγαينا, ομως, να το διορθωσω, σκεφτηκα οτι ο φοροεισπρακτικος μηχανισμος αυτης της χωρας ισως κ να λειτουργουσε καλυτερα αν συνδεοταν με καποιο τροπο με τα σοσιαλ μηντια.

να μπορούσαμε, ξερωγω, ως ακκαουντ στο ταξισνετ να διατηρουμε ενα δημοσιο προφιλ, να κανουμε φιλους αλλους φορολογουμενος, να ανεβαζουμε στατους του τυπου "πληρωσα την τελευταια δωση του ενφια" μαζι με καποιο τραγουδακι, να κανουμε τσεκιν στην οικεια δου μας κ να κοινοποιουμε τη ρυθμιση των οφειλων των φιλων μας δηλωνοντας βεβαιως υπερηφανοι. κ υστερα, αν πετυχαινε αυτο - που δεν μπορει, σιγουρα θα πετυχαινε- να

εφαρμοζοταν, λει, επισης στις σχεσεις μας με τα ασφαλιστικα ταμεια, στις δοσοληψεις με τις τραπεζες κ ολα τα υπολοιπα. ειλικρινα πιστευω οτι κ ο καφκα ακομα, αν ζουσε ασπουμε σημερα, μια τετοια φαιδρη κ χαζοχαρουμενη γραφειοκρατια θα οραματιζοταν

νισυρος

-σου αρεσε το νησι;

-πολυ. θελω να ξαναρθω.

-να ξαναρθεις. το ιδιο θα ειμαι. οπως το αφηνεις, ετσι θα το βρεις, οποτε κ να ξαναρθεις. εκτος αν σκασει το ηφαιστειο..

-μα αυτο δεν ειμαι το ωραιο; γιατι θα πρεπει να αλλαζουν ολα;

-ωραιο για εσας που ειστε τουριστες. για ρωτα κ αυτους που μενουν εδω κ μετα τον σεπτεμβρη. κ δεν σου λεω να γινουμε μυκονος κ ιμπιζα. αυτο κανενας δεν το θελει. αλλα κανε πως αρρωσταινεις εδω το χειμωνα κ τα λεμε..

-παντως, ειστε πολυ πολιτικοποιημενοι. ολο για πολιτικα μιλατε.

-σκατα πολιτικοποιημενοι ειμαστε..

-γιατι;

-τι γιατι; για 3 δεκαετιες το νησι εβγαζε 70% πασοκ.. τωρα βγαζουμε 70% συριζα.

-κ ειμαι κακο αυτο;

-κοιτα.. τις βλεπεις αυτες τις ελιες; για μισο αιωνα ηταν του πατερα μου. τωρα ειμαι δικες μου. εγω δεν εκανα τιποτα για να τις αποκτησω. το μονο που χρειαστηκε ηταν να πεθανει ο γερος. ε.. οσο πολιτικοποιημενο ειμαι το νησι τοσο εγω ειμαι

επιχειρηματικο δαιμονιο.. για αυτο σου λεω, η μονη
ελπιδα ειναι το ηφαιστειο. που θα παει.. καποια
στιγη θα σκασει.

απο ετοιμα

πηγα σημερα, πρωι-πρωι, για μια δουλεια σε ενα χωριο στο νοτιο πηλιο, κ αφου τελειωσα εκατσα μετα στην αδεια πλατεια να πιω εναν καφε. ηταν αρκετα νωρις, οποτε οι κατοικοι ηταν στην εκκλησια κ οι επισκεπτες του σαββατοκυριακου μαλλον ακομα στα κρεβατια τους. καποια στιγμή, ο νεαρος που κρατουσε το καφενειο ηρθε κ με ρωτησε αν θελω το γουαϊφαϊ, αλλα ετσι οπως το ειπε, με την χαρακτηρηστικη πηλιορειτικη προφορα, ακουσα σπεντζοφαϊ κ του απαντησα: "οχι, ευχαριστω. μονο λιγο νερο ακομα, αν δεν σου κανει κοπο". "καλα", μου ειπε εκεινος, "αμα αλλαξεις γνωμη το εχω εκει στον πινακα." κοιταξα τον πινακα, οπου ηταν γραμμενος με κιμωλια ενας κωδικος, κ καταλαβα τι εννοουσε. "να σε ρωτησω κατι;" ειπα οταν ηρθε στο τραπεζι μου ξανα για να μου φερει μια κανατα με νερο. "τι εγινε;" μου λεει, "δεν πιανει; περιμενε λιγο να το κανω ενα ρημπουτ.. κολλαει καμια φορα, το γαμημενο." "δεν πειραζει", του απαντω, "απο ετοιμα τι εχεις;"

ποσα μπανια;

- με αυτο εντεκα.
- τι εντεκα;
- εντεκα μπανια.
- καλα ρε, εισαι σοβαρος; τα μετρας;
- ε, ναι.. παντα. εσυ ποσα εχεις;
- δεν ξερω.. περισσοτερα απο σενα, παντως.
- πού το ξερεις;
- ε, αφου τις τελευταιες τρεις μερες μονο εχω κανει εξι.
- τι εξι; α, οχι.. δεν παει ετσι.
- γιατι; αφου βουταω πρωι κ απογευμα..
- ενα μπανιο μονο την ημερα μετραει.
- ποιος το λει αυτο;
- ε.. ετσι ειναι. αλλιως τι; καθε φορα που βγαινουμε, στεγνωνουμε κ ξαναβουταμε θα επρεπε να μετραει κ για μπανιο.. ειναι δυνατον;
- τι λες; κ αν ειναι σε διαφορετικες παραλιες;
- οχι. κ παλι.. ενα την ημερα.
- δεν συμφωνω. ειναι αδικο.
- τι παει να πει δεν συμφωνεις; ετσι παει.. ειναι νομος.
- νομος, ε; δεν μου λες.. κ τα νυχτερινα;
- ποια νυχτερινα;
- τα νυχτερινα μπανια. αν βουτηξεις πριν τα

μεσανυχτα κ βγεις μετα, σε ποια μερα μετραει το
μπανιο;

-ε.. δεν ξερω.

-α.. δεν εχει αποφανθει σχετικα ακομα η νομολογια,
ε;

βιβλιοπροτασεις

φιλος υπαλληλος σε βιβλιοπωλειο μου εκμυστηρευτηκε οτι απο ολα οσα ακουει απο τους πελατες του, αυτο που τον εκνευριζει περισσοτερο ειναι η ερωτηση "εχετε να μου προτεινετε καποιο βιβλιο για την παραλια;" ετσι, με κινδυνο να χασει τη δουλεια του, αρχισε φετος να δινει απαντησεις του τυπου "ναι, παρτε το πολεμος κ ειρηνη, που εχει κ δεικτη προστασιας 50" ή "θα σας προτεινα το εγκλημα κ τιμωρια, που ειναι κ αδιαβροχο" κ αλλα τετοια ομορφα. "ρε, μηπως εισαι λιγο υπερβολικος;" τον ρωτησα. "κ επειτα, εσυ δηλαδη δεν διαβαζεις ποτε οταν πας για μπανιο;" "οχι βεβαια", μου απαντησε. "μια φορα μοναχα εκανα το λαθος, αλλα μου την ειπε δικαιως η διπλανη παρεα, επειδη εκανα τοσο θορυβο γυρνωντας τις σελιδες του βιβλιου μου, που δεν μπορουσαν οι ανθρωποι να συγκεντρωθουν στις ρακετες τους που επαιζαν."

η αφαιρεση

- συγγνωμη, η ζυγαρια σας παει καλα;
- ναι, μια χαρα.
- αποκλειεται!
- γιατι;
- μα, με δειχνει 5 κιλα παραπανω απο την τελευταια φορα που ζυγιστηκα.
- ποτε ζυγιστηκατε τελευταια φορα;
- ε, δεν θυμαμαι.. τον φεβρουαριο, τον μαρτιο..
- α, θα ηταν με το χειμερινο βαρος. αυτο ειναι το θερινο.
- το θερινο;
- ε, ναι.. δεν το ξερετε; αλλαζει μαζι με την ωρα.
- κ παλι... δεν το δεχομαι. 5 κιλα ειναι μεγαλη διαφορα.
- ε, αφαιρεστε τα ρουχα σας.
- τι λετε; μπροστα σε ολον τον κοσμο; ντρεπομαι.
- οχι, οχι.. θελω να πω, αφαιρεστε το βαρος των ρουχων σας απο αυτο που σας δειχνει η ζυγαρια.
- κ πού θελετε να ξερω ποσο ζυγιζουν τα ρουχα μου.
- α, πανευκολο: αφαιρεστε απο το βαρος που σας δειχνει τωρα το βαρος που ειχατε την τελευταια φορα που ζυγιστηκατε.
- χμμ..
- ποσο σας περισσευει;

-α.. 5 κιλα! ειχατε δικιο, μια χαρα δουλευει η
ζυγαρια σας.

-ειδατε; κ αλλη φορα να μην ντρεπεστε.. καμια φορα
η αφαιρεση των ρουχων ειναι η λιγοτερο
ντροπιαστικη αφαιρεση..

το παρκο

βγηκα χθες βραδυ κ συναντησα στο μπαρ εναν φιλο που μολις ειχε γυρισει απο το παρισι, οπου, μεταξυ αλλων, επισκεφτηκε κ τη ντισνεϊλαντ. ο φιλος, αφου μου ειπε πώς τα περασε, μου προτεινε να φτιαξουμε ενα παρομοιο παρκο στην ελλαδα, με θεματα απο την ελληνικη μυθολογια, τονιζοντας μου οτι κατι τετοιο θα αρεσε πολυ στους ξενους κ οι τουριστες θα συνερρεαν για να κανουν βολτα με το τραινακι του τρομου που θα περνουσε αναμεσα απο τη σκυλα κ τη χαρυβδη ή για να βγαλουν σελφι με τον κυκλωπα πολυφημο κ τη λερναια υδρα.

οταν του επισημανα πως η ιδεα του ηταν εκπληκτικη, μα πως μια τετοια υπαρπαραγωγη χρειαζεται τεραστιο κεφαλαιο, εκεινος δεν φανηκε καθολου να πτοειται. "μην ανησυχεις, ρε", μου ειπε, "ενα χωραφι θελουμε μοναχα κ καμια δεκαρια φορτηγα με τουβλα." "τουβλα, γιατι;" απορησα εγω. "για να χτισουμε εναν καλο λαβυρινθο στην εισοδο του παρκου", μου απαντησε, "να μπαινουν οι επισκεπτες απο εκει κ να μην ξαναβγαινουνε ποτε τους."

κ αφου καταλαβα επιτελους οτι ο φιλος εκανε πλακα, κ αφου γελασαμε κ οι δυο, τσουγκρισαμε τα

ποτηρια μας κ συνεχισαμε να πινουμε κ να τα λεμε
ανεμελοι, ενω ο μινωταυρος που καθοτανε στο
διπλανο σκαμπω ζητουσε απο τον ντιτζεϊ να
δυναμωσει κ αλλο την ενταση της μουσικης, να μην
ακουγεται η κοιλια του που γουργουριζε

ολες οι δερματοπαθειες

-παμε για μπανιο;

-μπα.. αμα θελεις, παμε πιο αργα. αυτην την ωρα δεν μπορω.

-γιατι;

-γιατι εχω βγαλει λευκη κ δεν πρεπει να εκτιθεται στον ηλιο.

-λευκη; τι ειναι αυτο;

-δεν βλεπεις αυτα τα σημαδια που εχω στο προσωπο;

-κ τι; ειναι αρρωστια αυτο;

-ε, ναι.

-ελα ρε.. ενας ξαδερφος μου, που εχει ψωριαση, του κανει καλο ο ηλιος.

-ε, δεν ειναι ολες οι παθησεις του δερματος ιδιες.

-ενας αλλος ξαδερφος μου, που εχει μυκητιαση, του εχει συστησει ο γιατρος να κανει συνεχεια ηλιοθεραπεια.

-ε, στην λευκη δεν ειναι ετσι ταπραγματα.

-επισης, μια ξαδερφη μου, που εχει βγαλει εκζεμα..

-να σου πω.. γιατι δεν πας για μπανιο με τα ξαδερφια σου;

-ε.. δεν κανουμε παρεα. οποτε βρισκομαστε μονο για τις δερματοπαθειες τους μιλαμε.

-α, καταλαβα.. η σχεση σας ειναι τελειως
επιδερμικη.

η εξημερωση

παρακολουθω δυο παιδακια στο απεναντι μπαλκονι να μαλωνουνε. κρατανε κ τα δυο απο μια ακρια ενα πολυχρωμο κουτι, μαλλον με καποιο επιτραπεζιο παιχνιδι, κ αλληλοτσιριζουνε: "αστο! ειναι δικο μου!". γεννιομαστε, λει, αγρια θηρια κ ερχονται υστερα ο πολιτισμος, οι νομοι κ η εκπαιδευση για να μας κανουνε ανθρωπους. τα πιτσιρικια, στο μεταξυ, απεναντι, βλεποντας πως οι τσιριδες δεν αρκουν, εχουν αρχισει το μπουνιδι. παλι καλα που μας διδασκουν απο νωρις την εννοια της ιδιοκτησιας κ εξημερωνομαστε

η δουλεια μου κ εγω

- παμε καμια βολτα;
- δεν μπορω.
- γιατι;
- εχω δουλεια.
- παρε κ τη δουλεια μαζι σου.
- δεν μπορει.
- γιατι;
- εχει εμενα.

ρηγορτ στον χαρο

ειδα στον υπνο μου οτι ενας φιλος, που εχει πεθανει εδω κ δυο χρονια, ανεβασε στον τοιχο του ενα κειμενο πολιτικου περιεχομενου, καπως εμπρηστικο θα ελεγα, κ απο κατω, στα σχολια, αλλοι τον κραζανε κ αλλοι του ελεγαν "πες τα χρυσοστομε" κ τετοια. κανεις τους δεν φαινοταν να προβληματιζεται που διαβαζαν, κοινοποιουσαν κ σχολιαζαν το στατους ενος νεκρου ανθρωπου. καποια στιγμή δεν αντεξα, κ αν κ γενικα, στον ξυπνιο μου τουλαχιστον, αποφευγω να μπλεκω σε διαδικτυακους καυγαδες, εγραψα απο κατω κ εγω: "παιδια, ο φιλος εχει πεθανει απο καιρο. αλλος τα γραφει ολα αυτα. μην περιμενετε απαντηση." τοτε ολοι, ολοι ομως, αρχισαν να μου επιτιθενται κ να με κατηγορουν οτι προσπαθω να τον καλυψω κ να το παω στο προσωπικο για να τον λυπηθουνε ή να μου τη λενε οτι τα λει μια χαρα κ δεν χρειαζεται υπερασπιση. το καλυτερο, νομιζω, ηταν ενας που μου εγραψε οτι μπορεί οι ανθρωποι να πεθαινουν, οι ιδεες ομως παραμενουνε αθανατες. η ολη φαση με εκνευρισε απιστευτα. κ αν κ δεν το συνηθιζω, εαν δεν αρχιζε να βαραι λιγο μετα το ξυπνητηρι μου, ενα ρηγορτ στον χαρο μπορεί κ να το εκανα

φιλικός διακανονισμός

- συγγνωμη, μηπως χτυπησατε ενα αυτοκινητο πριν λιγο;
- τι εννοειτε;
- τρακαρατε το αυτοκινητο μου κ φυγατε. σας ειδανε..
- εμενα; καποιο λαθος κανετε.
- αφου μου ειπαν, ενα φιατ μαυρο που το οδηγουσε ενας νεαρος.
- νεαρος; α, ευχαριστω πολυ.. να σας κερασω κατι; εναν καφε; εναν οφθαλμιατρο;
- να μην με κερασετε τιποτα. να μου πληρωσετε τον καθρεφτη μου. κατεβηκα κ τον βρηκα σπασμενο. ξερετε τι σημαινει αυτο;
- ξερωγω.. εφτα χρονια γρουσουζια;
- εισαι αναιδης. θα καλεσω την αστυνομια.
- την εφορια να καλεσετε. εφτα χρονια ειναι με τη ρυθμιση. μπορειτε, αν σας τυχουν ολες οι αναποδιες μαζεμενες, να ξενοιασετε πιο γρηγορα.
- τι λες, μωρε; τι βλακειες ειναι αυτα;
- να σας πω.. σοβαρα τωρα, καποιος αλλος θα ητανε. εγω μολις βγηκα απο το σπιτι.
- αληθεια; για μια στιγμη.. απο οτι βλεπω κ ο δικος σου ο καθρεφτης στα δεξια σπασμενος ειναι.. πού τον χτυπησες;

-α, αυτο ειναι παλιο. περσινο.

-περσινο, ε; περιεργο..

-πραγματικα. εναν χρονο τωρα περιμενω να
φυτρωσει καινουριος κ ακομα τιποτα..

η λογιστρια μου

καθε φορα που παω να τη βρω βρισκομαι σε κατασταση πανικου, αλλα φευγοντας παντα απο το γραφειο της νιωθω χαρουμενος, για να μην πω ευτυχισμενος. λιγο η ηρεμιστικη φωνη της, λιγο η υπομονη με την οποια ακουει τα εκαστοτε θεματα μου κ διαχειριζεται τη μονιμη μου συγχυση, κ πιο πολυ το οτι μοιαζει, τουλαχιστον, να εχει παντα μια λυση για καθε προβλημα μου, με κανει να σκεφτομαι οτι την εκμεταλλευομαι αφηνοντας την να μου χρεωνει τοσο φθινα τις υπηρεσιες της. ενταξει, ενας καλος λογιστης -το εχω δει κ στο σινεμα αυτο- μπορει να εξελιχθει στον καλυτερο ψυχοθεραπευτη, η δικια μου η λογιστρια, ομως, ειναι το απολυτο πολυεργαλειο. σημερα, για παραδειγμα, που την επισκεφτηκα, αφου υποβαλαμε τη δηλωση, ασχοληθηκαμε με τα τεκμηρια, τον φπα κ γενικα με ολη τη σαβουρα της καθημερινοτητας, εβγαλα ενα αντιτυπο του ανταμομπιλ κ της το δωρισα. αυτη, αφου το ξεφυλλισε λιγο, μου υποσχεθηκε να το διαβασει στις διακοπες κ υστερα μου προτεινε για πλακα κ με ειπισε στα σοβαρα το επομενο βιβλιο μου να το ονομασω "εσοδων-εξοδων". "γιατι οχι;" μου ειπε, "αφου αυτο δεν κανετε, εσεις που γραφετε, με τις

ιστοριες σας; κατι εισπραττετε κ κατι καταβαλλετε..
μοναχα που το ταμειακο υπολοιπο, νομιζω, δεν
αφορα εσας, αλλα τους αναγνωστες." τοσο πολυ με
αιφνιδιασε που παραλιγο, οταν μου ζητησε
αφιερωση, να προσθεσω κατω απο την υπογραφη κ
το αφμ μου. δεν ξερω.. αν αυτο δεν ειναι
δημιουργικη λογιστικη, τοτε τι ειναι;

κατα λαθος

- να σου βαλω;
- οχι, ευχαριστω.. δεν πινω.
- δεν πινεις; γιατι; παιρνεις αντιβιοση;
- οχι, δεν πινω γενικα.
- καθολου; γιατι;
- γιατι καποτε επινα πολυ κ εκανα διαφορα.. οποτε αναγκαστηκα να το κοψω.
- ελα, ρε.. σοβαρα; ποσο πολυ, δηλαδη;
- πολυ.. για να σου δωσω να καταλαβεις, ενα πρωι ξυπνησα, σηκωθηκα, ανοιξα το ψυγειο κ κατα λαθος πηρα το μπουκαλι με το νερο.
- κατα λαθος;
- ναι, ασε χαλια.. νομιζα οτι ητανε το τσιπουρο.

αναμνηση διαφυγης

το καλοκαιρι του 2003 κολυμπησα για πρωτη φορα σε ποταμι. η ολη φαση, περα απο μια πολυ ευχαριστη εμπειρια, ηταν κ μια δοκιμασια, αφου το νερο ηταν ορμητικο κ επρεπε να βαζω αρκετη δυναμη, οχι μονο για να κρατηθω στην επιφανεια, αλλα κ για να μην παρασυρθω σε μερη ενδεχομενωσ λιγοτερο ασφαλη απο το σημειο οπου ειχα βουτηξει. καποια στιγμη, αφου κουραστηκα να παλευω με το υδατινο στοιχειο, πιαστηκα απο τα χαμηλα κλαδια ενος απο τα δεντρα που βρισκονταν στις οχθες κ αφησα το ποταμι να κυλαει κατω απο τα ποδια μου. πρεπει να εμεινα εκει κρεμασμενος κανενα μισαωρο τουλαχιστον, απολαμβανοντας την ισχυ της φυσης που σκεπαζε κ σκιαζε κ δροσιζε κ παγωνε τις οποιες μου επιδιωξεις. εχουν περασει 14 χρονια απο τοτε κ ακομα, οποτε νιωθω πιεση κ αγχος, ερχεται στο μυαλο μου, αυτοματα σχεδον, εκεινη η κατασταση, οπου το μονο πραγμα που επρεπε να κανω ητανε να κραταω ενα κλαδι κ να αφηνω το ποταμι -ή μηπως τον χρονο- να κυλαει κατω απο τα ποδια μου

μετραω

- τι επαθες; γιατι εισαι ετσι τσαλακωμενος;
- ασε.. δεν κοιμαμαι καλα τελευταια.
- γιατι;
- ε, με ολα αυτα που συμβαινουν.. σκεφτομαι διαφορα.
- καταλαβα.. κ εγω ειχα προβληματα με τον υπνο μου, αλλα τα ξεπερασα.
- αληθεια; πώς;
- μετραω.
- τι μετρας, μωρε; προβατακια;
- οχι. μετραω τις λεξεις του συνταγματος.

παζλινγκ

το πρωτο δωρο που θυμαμαι να μου εκαναν ηταν ενα παζλ. ημουν πολυ μικρος, κ αφου δεν ειχα ξαναδει κατι παρομοιο, μου πηρε αρκετη ωρα μεχρι να βρω τι ακριβως θα επρεπε να κανω με ολα εκεινα τα ασυμμετρα γελοια χαρτονακια. στη συνεχεια καταλαβα πως η εικονα πανω στο κουτι μού υπογορευε τον τροπο με τον οποιο θα επρεπε να τα συναρμολογησω. σκεφτηκα τοτε πως το παιχνιδι αυτο εχει μοναχα εναν τροπο να παιχτει κ αυτος ο ψυχαγωγικος μονοδρομος με εκνευρισε αφανταστα. ειπα να το εγκαταλειψω, να το πεταξω απο το παραθυρο ή εστω να το πασαρω στην αδερφη μου, που ηταν ακομα πιο μικρη, κ που θα εβρισκε τα χαρτονακια αυτα τουλαχιστον πιο γευστικα, οταν θα τα μασουλαγε. τελικα το κρατησα κ περασα το βραδυ εκεινο κοβοντας τις πολυχρωμες ψηφιδες του παζλ, με τη βοηθεια ενος ακινδунου, κατα τα αλλα, ψαλιδιου, σε ακομα μικροτερα κομματια

ενας σουπερηρωας χωρις φιλοδοξίες

- αν ησουν σουπερηρωας, ποια υπερδυναμη θα ηθελες να εχεις;
- να ειμαι αορατος.
- αληθεια; γιατι;
- για να μπορω να πηγαινω στις καφετεριες κ να βουταω κουλουρακια στους καφεδες των αλλων χωρις να με βλεπουν.
- τι; μονο αυτο;
- ναι, αν ημουν ενας καλος αορατος σουπερηρωας, αυτο θα εκανα.
- κ αν ησουν κακος;
- τοτε θα εκλεβα τα ρεστα κ τα τιπς απο τα τραπεζια.
- πλακα μου κανεις; θα ειχες τετοια υπερδυναμη κ θα την ξοδευες ετσι επιπολαια; δεν εχεις καμια φιλοδοξια;
- ενταξει, αλλαξα γνωμη.. δεν θα ηθελα να ειμαι αορατος.
- αλλα, τι;
- θα ηθελα να περνω μεσα απο τοιχους.
- α, ωραιο. γιατι;
- για να μην ανοιγοκλεινω συνεχεια την πορτα κ κρυωνει το σπιτι.

η περιπλάνηση

χθες βραδυ εφαγα περιπου μια ωρα ψαχνοντας να βρω το αμαξι μου. μου συμβαινει αρκετα συχνα τελευταια να ξεχναω πού εχω παρκαρει. για αυτο κ σκεφτομαι να αρχισω να φωτογραφιζω την εκαστοτε σταθμευση μου, οπως εκανε κ ο τυπος στο μεμεντο. εκεινος, βεβαια, δεν θυμοταν καν ουτε τι αμαξι ειχε. ενταξει, δεν εχω φτασει ακομα σε τετοιο σημειο. απο την αλλη, ισως καποιος κακεντρεχης θα μπορουσε να πει οτι εβαλα το ανταμομπιλ στο εξωφυλλο του βιβλιου μου για να ειμαι σιγουρος οτι δεν προκειται ποτε να το ξεχασω.

με τις φωτογραφιες αυτες θα μπορουσα να φτιαξω μια ωραια συλλογη που να τη δειχνω στο μελλον στα παιδια μου κ να τους λεω: "να, εδω ειχα παρκαρει εκεινο το πρωινο του απριλιου. βλεπετε τις φουντωμενες μουριες στο πεζοδρομιο; πού να το βλεπατε μετα.. απο τα μεγαλυτερα πεδια βολης κουτσουλιων στην πολη.. εδω παλι το παρατησα εκεινη τη μερα του ιουνιου που ειχα αργησει κ βιαζομουνα. η κυριουλα που βλεπετε απο πανω, στο μπαλκονι, ειχε βγει για να μου πει οτι εδω απαγορευεται κ οτι θα μου το γραψουν.." τωρα που το σκεφτομαι μπορει να γυριστη μετα κ μια σειρα

πανω σε αυτο το προτζεκτ κ να την πουν "χαου αι
μετ αγκαιν μαϊ καρ" ή καπως ετσι.

χθες βραδυ, παντως, μου πηρε κοντα μια ωρα να
βρω το αυτοκινητο μου. επειδη, οταν παρκαρα,
αρκετες ωρες νωριτερα, δεν ειχα φροντισει ουτε
φωτογραφια να το βγαλω ουτε πετραδακια να ριξω
πισω μου ουτε να δεσω εναν σπαγκο στον
καθρεφτη, για να ειμαι σιγουρος πως θα το
ξαναβρω, εκανα μια τεραστια βολτα σχεδον σε
ολοκληρο το κεντρο ψαχνοντας το. κατα τη διαρκεια
αυτου του αναγκαστικου μεταμεσονυχτιου
περιπατου συναντησα εναν παλιο φιλο που ειχα
χρονια να τον δω, ανακαλυψα ενα καινουριο μπαρ
που επαιζε μια ωραια οτιναναι μουσικη,
παρατηρησα δυο-τρια φρεσκα κ ακατανοητα
συνθηματα σε τοιχους κ διαπληκτιστηκα με ενα
αδεσποτο, που μαλλον ειχε ενοχληθει απο το
φαινομενικα ασκοπο σουλατσαρισμα μου.
οταν το βρηκα τελικα, ειχα ηδη στο μεταξυ
αποφασισει πως το επομενο βιβλιο μου θα πρεπει
μαλλον να το ονομασω "με τα ποδια"

ακουω θορυβους

- καλα, ρε.. παλι μετακομιζεις;
- ναι. ασε.. αναγκαστικα.
- αναγκαστικα; γιατι;
- γιατι το διαμερισμα που νοικιαζω ειναι στοιχειωμενο.
- τι βλακειες ειναι αυτα; αν ειναι δυνατον!
- αληθεια σου λεω. αφου δεν μπορω να κοιμηθω τα βραδια.
- γιατι;
- γιατι ακουω συνεχεια περιεργους θορυβους.
- τι θορυβους, δηλαδη;
- δεν ξερω.. κατι τριξιματα, κατι ψιθυρους.. διαφορα.
- εισαι σιγουρος οτι δεν ειναι οι γειτονες;
- αφου κ οι γειτονες τους ακουν.
- κ γιατι δεν φευγουν κ αυτοι τοτε;
- που να πανε; αυτοι ειναι ιδιοκτητες. ειναι δικο τους το διαμερισμα.
- ενω εσενα τα φαντασματα σου το ζητανε για ιδιοκατοικιση, ε;

η βουτια

- που σε πετυχαινω; εισαι σε καμια παραλια;
- μπα, που τετοια τυχη.. εδω, στην ταρατσα..
- α, καλη φαση.. κανε κ μια βουτια για μενα.

ΤΑ ΤΕΤΟΙΑ

- να σου πω.
- να μου πεις.
- εσυ εισαι αυτος που γραφει τους αυθεντικους διαλογους στο φουμπου;
- σχεδον αυθεντικους.
- αυτους, ναι. εσυ εισαι;
- ναι. γιατι;
- να σου πω εναν καλο να τον γραψεις;
- πες μου, αλλα γιατι δεν τον γραφεις εσυ;
- ε.. εγω δεν γραφω τετοια..
- τι τετοια;
- ε, το δικο μου το προφιλ ειναι πιο σοβαρο. γραφω πολιτικα, κοινωνικα.. τετοια θεματα που με απασχολουν..
- οποτε ειπες να το δωσεις σε μενα που ειμαι καραγκιοζης, ε;
- οχι, με συγχωρεις.. δεν ηθελα να σε προσβαλω. απλως εμενα δεν μου αρεσει να ανεβαζω αστειαικια κ αλλα τετοια αναλαφρα..
- φαντασου να ηθελες να με προσβαλεις, δηλαδη.
- καλα. αστο.. αν δεν θελεις, δεν σου τον δινω τον διαλογο μου.
- δεν πειραζει.. τον πηρα μονος μου.

**κυκλοφορούν επίσης
από τις εκδόσεις dreamtigers**

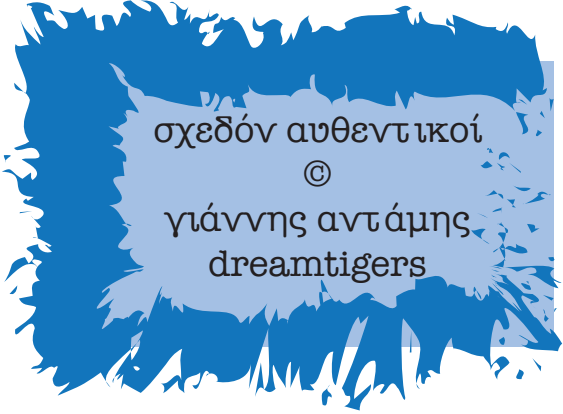

**κεντρική διάθεση:
www.dreamtigers.gr**

dictum, factum

στον Κωνσταντίνο-Ούγκο

Βόλος, Μάιος 2017

σχεδόν αυθεντικοί

©

γιάννης αντάμης

dreamtigers